

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

11. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 111 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 10. februar 2014 efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V) og Preben Bang Henriksen (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I forlængelse af ministerens besvarelse af alm. del - spørgsmål 67 vil ministeren indhente Justitsministeriets vurdering af, hvorvidt det ønskede materiale kan udleveres til udvalget - eventuelt i fortrolig form, hvis Justitsministeriet vurderer dette er nødvendigt?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Justitsministeriet har oplyst mig følgende som jeg i det hele kan henholde mig til:

”Det fremgår af Erhvervs- og Vækstministeriets besvarelse af 23. januar 2014 af spørgsmål nr. 67 (Alm. del) fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg, som der henvises til i spørgsmålet, at Finansiell Stabilitet A/S ikke kan videregive oplysninger om de enkelte kunder i det pågældende udbudsmateriale til udvalget, jf. tavshedspligtsreglen i § 117 i lov om finansiell virksomhed.

Det fremgår desuden af besvarelsen, at en del af udbudsmaterialet ifølge Finansiell Stabilitet A/S ikke er omfattet af den nævnte tavshedspligtsregel, men at denne del af materialet ikke kan offentliggøres, da det indeholder oplysninger, hvis offentliggørelse kan være af væsentlig betydning for køber og kan have betydning for mulighederne for at gennemføre tilsvarende salg til højst mulige pris.

Justitsministeriet finder ikke at burde udtale sig om, hvorvidt Finansiell Stabilitet A/S som følge af tavshedspligtsreglen i § 117 i lov om finansiell virksomhed ikke kan udlevere oplysninger om de enkelte kunder i det pågældende udbudsmateriale til Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg. Fortolkningen af tavshedspligtsreglen i § 117 i lov om finansiell virksomhed henhører således under Erhvervs- og Vækstministeriet og – i sidste ende – under domstolene.

For så vidt angår den øvrige del af udbudsmaterialet bemærkes det, at Justitsministeriet ikke har noget kendskab hertil. Justitsministeriet kan allerede af denne grund ikke udtale sig om de konkrete muligheder for at oversende denne del af materialet til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget, eventuelt i fortrolig form.

Det skal bemærkes, at Justitsministeriet har lagt til grund, at en oversen-

delse af det pågældende materiale til Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg i givet fald ville skulle ske via Erhvervs- og Vækstministeriet.

Justitsministeriet kan i lyset heraf generelt oplyse følgende med hensyn til en ministers muligheder for at videregive fortrolige oplysninger til Folketinget:

Efter straffelovens § 152, stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Hvis en oplysning ikke ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, afhænger spørgsmålet om oplysningens eventuelle fortrolighed således af en konkret vurdering af, om de nævnte væsentlige hensyn foreligger. Det kan f.eks. være hensynet til beskyttelsen af enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold eller hensynet til statens sikkerhed.

Den endelige afgørelse af, om en oplysning er fortrolig i straffelovens forstand, henhører i sidste ende under domstolene.

At en oplysning er fortrolig – og således omfattet af straffelovens almindelige regler om tavshedspligt – indebærer, at en *uberettiget* videregivelse (eller udnyttelse) kan straffes efter reglerne i straffelovens § 152. Det følger af straffelovens § 152 e, at § 152 ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende er *forpligtet* til at videregive oplysningen eller handler i berettiget varetagelse af *åbenbar almen interesse* eller af *eget eller andres tarv*.

Det vil således afhænge af en konkret vurdering – herunder af oplysningens karakter, til hvem oplysningen er videregivet og under hvilke omstændigheder – om en videregivelse af en fortrolig oplysning udgør et brud på straffelovens almindelige regler om tavshedspligt.

Denne konkrete vurdering henhører i sidste ende også under domstolene.

Der kan i øvrigt bl.a. henvises til John Vogter og Jens Erik Stausbøll, ”Tavshedspligt over for Folketinget”, optrykt i Juristen nr. 8/1990, side 353. I denne artikel er det bl.a. anført, at det antages, at lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt ikke i almindelighed er til hinder for, at en minister videregiver fortrolige oplysninger til Folketinget, herunder et folketingsudvalg, når oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag.

Videre er det anført, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til folketingsudvalg også antages at gælde i almindelighed, selv om oplysningerne er omfattet af særlige tavshedspligtbestemmelser. Videre-

givelse vil således alene være udelukket, hvis tavshedspligtbestemmelsen efter sit indhold eller på baggrund af klare udtalelser i bestemmelsens forarbejder eller lignende giver et sikkert holdepunkt for, at også Folketinget skal være afskåret fra at modtage oplysningerne.

Det kan herudover oplyses, at medlemmerne af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget – ligesom Folketingets medlemmer i almindelighed – er omfattet af straffelovens almindelige regler om tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som de modtager som led i deres hverv.

Justitsministeriet kan afslutningsvis oplyse, at Finansiell Stabilitet A/S ikke er omfattet af offentlighedsloven. Der er således ikke efter denne lov adgang til aktindsigt i udbudsmaterialet hos Finansiell Stabilitet A/S.

Hvis udbudsmaterialet måtte blive videregivet af Finansiell Stabilitet A/S til Erhvervs- og Vækstministeriet, vil materialet være undergivet aktindsigt i ministeriet efter offentlighedslovens almindelige regler. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af offentlighedslovens § 30, nr. 2, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om bl.a. forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningerne angår, at anmodningen om aktindsigt ikke imødekommes.”